פרשת מנוח ואשתו

Vayikra Rabah 1

Another interpretation: The prophets are called 'mal'akim'. This is indicated by what is written, And he sent a messenger (mal'ak), and brought us forthout of Egypt, etc. (Num. XX, 16). Was it then an angel of the Lord? Surely it was Moses! Why then does it call him 'mal'ak'? In fact, from this one learns that the prophets are called 'mal'akim'. Similarly it says, And the messenger (mal'ak) of the Lord came up from Gilgal to Bochim (Judg. II, 1). Was it then an angel? Surely it was Phinehas! Why then does it call him 'mal'ak'? The truth is, said R. Simon, that the face of Phinchas, when the Holy Spirit rested upon him, flamed like a torch.1 The Rabbis said: What did the wife of Manoah say to him?-A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of the angel (mal'ak) of God (ib. XIII, 6). Evidently she took him to be a prophet, whereas he was not that but an angel. R. Johanan said: There is a decisive passage which shows that the prophets were called 'mal'akim', namely, Then spoke Haggai, the Lord's messenger (mal'ak) in the Lord's message-mal'akuth (Hag. I, 13) Thus we are bound to conclude from this decisive passage that the prophets are called 'mal'akim'.

1. ויקרא רבה (וילנא) פרשה א ד"ה א ויקרא אל

דייא נקראו הנביאי׳ מלאכים ההייד (במדבר כ) וַיִּשְׁלַח מַלְאַדְ וַיֹּצְאָנוּ מִמְצְרַיִם וגוי וכי מלאך הי היה והלא משה היה ולמה קורא אותו מלאך אלא מכאן שהנביאיי נקראיי מלאכים. ודכוותיה (שופטים ב) וַיַּעַל מַלְאַדְ ה׳ מָן הַגָּלָגָל אֵל הַבּּכִים וכי מלאך היה והלא **פנחס היה** ולמה קורא אותו מלאך אלא אייר סימון פנחס בשעה שהיתה רוה"ק שורה עליו היו פניו בוערות כלפידים, ורבנן אמרי אשתו של מנוח מה היתה אומרת לו (שם /שופטים/ יג) הנה איש הא_להים בא אַלַי וּמַרָאַהוּ כִּמַרָאַה מַלָאַדְ הַאַ_לֹהָים, **כּסבּוּרהּ בּוּ** שהוא נביא ואינו אלא מלאך. אמר רבי יוחנן מבית אב שלהן נקראו הנביאים מלאכים ההייד (חגי א) ויאמר חגי מלאד הי במלאכות הי, הא עייכ אתה למד שמבית אב שלהן נקראו הנביאים מלאכים

2. רמב"ן בראשית פרק יח

(טו) ותכחש שרה לאמר - אני תמה בנביאה הצדקת איך תכחש באשר אמר השם לנביא, וגם למה לא האמינה לדברי מלאכי א להים. והנראה בעיני **כי המלאכים האלה הנראים כאנשים באו אל אברהם**, והוא בחכמתו הכיר בהם, ובשר אותו שוב אשוב אליך ולשרה בן, ושרה שומעת, ולא ידעה כי מלאכי עליון הם, כענין באשת מנוח (שופטים יג ו). ואולי לא ראתה אותם כלל:

ותצחק בקרבה ללעג, כמו יושב בַּשַּמִים יִשְחַק ה׳ יִלעַג לַמוֹ (תהלים ב ד), כי השחוק לשמחה הוא בפה, אַז יְמֵּלֶא שחוק פִּינוּ (שם קכו ב), אבל השחוק בלב לא יאמר בשמחה. והקבייה האשים אותה לאברהם למה היה הדבר : נמנע בעיניה, וראוי לה שתאמין, או שתאמר ייאמן כן יעשה הייי

Eruvin 18b

R. Nahman said: Manoah was an ignorant man, since it is said: And Manoah arose, and went after his wife.

R. Nahman b. Isaac demurred: Now then, since in the case of Elkanah it is written And Elkanah went after his wife, was he also [an ignorant man]? Or in the case of Elisha, since it is written in Scripture: And he arose, and followed her, was he also an ignorant man? But [the meaning is] after her words and her counsel so here also [could it not be explained:] After her words and her counsel?

Said R. Ashi: On R. Nahman's assumption that Manoah was an ignorant man, he did not attend even a school for Scripture, for it is written: And Rebekah arose, and her damsels, and they rode upon the camels, and followed the man, but they did not precede the man.

Bamidbar Rabah 10

It was... R. Judan said: In every instance where the expression is used in connection with a righteous man it indicates that his worth is equal to that of thirty-one righteous men, the numerical value of wayyehi.

'A certain (ehad) man.' In every instance where ehad (one) occurs it denotes that the one to whom the term is applied was great.

- Of the Holy One, blessed be He, it says, 'ehad, ' for it is written, The Lord is one (Deut. VI, 4), implying that there is none in the world like Him.
- 24): in those days there was none like him.
- Of Israel it is written, And who is like Thy people Israel, a nation

.3 גמ׳ עירובין דף יח עמוד ב

אמר רב נחמן: מנוח עם הארץ היה, דכתיב +שופטים ייג+ וַיַּקָם וַיֶּלֶדְ מַנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ.

מתקיף לה רב נחמן בר יצחק: אלא מעתה גבי אלקנה, דכתיב וילך אלקנה אחרי אשתו, וגבי אלישע דכתיב +מלכים בי די+ ויקם וילך אחריה, הכי נמי אחריה - ממש! אלא - אחרי דבריה ואחרי עצתה, הכא נמי אחרי דבריה ואחרי עצתה.

אמר רב אשי: ולמאי דקאמר רב נחמן מנוח עם הארץ היה - אפילו בי רב נמי לא קרא, שנאמר +בראשית כ״ד+ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש, ולא לפני האיש.

4. במדבר רבה (וילנא) פרשה י ד"ה ה דבר אל

וַיִהִי... אייר יודן כיימ שנאמר בלשון הזה בצדיקים שקול הוא כלייא צדיקים כמנין ויהי

: אַישׁ אַחַד... כיים שנאי אחד גדול הוא

- בהקב״ה נאמר אחד דכתיב ה׳ אחד אין בעולם●
- It was the same with Abraham, Abraham was one (Ezek. XXXIII, הַהַה אַבַרַהַם לֹא הִיה אַבַרַהם (יחזקאל לג) אֲחַד הַיָּה אַבַרַהם לֹא הִיה לֹא הֹים לֹא הֹא הִיה לֹא הֹים לֹא הִיה יוֹים לֹא הִיה יוֹים לֹא הֹים לֹא הִיה יוֹים לֹא הֹים לֹא הֹים לֹא הִיה יוֹים לֹא הִיה יוֹים לֹא הִיה יוֹים לֹא הֹים יוֹים לֹא הֹים יוֹים באותן ימים כיוצא בו

- one in the earth (I Chron. XVII, 21)- there is none among the nations like them...
- So also of Elkanah it says ehad one (I Sam. I, 1)5 because there was none in his generation like him.

Whose name was Manoah (Judg. XIII, 2). The wicked precede their names; as, Nabal is his name (I Sam. XXV, 25),7 Goliath was his name (ib. XVII,4) Sheba the son of Bichri by name (II Sam. XX, 21). In the case of the righteous, however, the name precedes them; as, And his name was Elkanah (I Sam. I, 1), Whose name was Jesse (ib. XVII, 12), And his name was Boas (Ruth II, 1), Whose name was Mordecai (Est. II, 5), 'And his name was Manoah.' In this they are like their Creator of whom it says, But by My name 'Lord' (Ex. VI, 2).

And the angel of the Lord appeared unto the woman (ib. 3). From this you may learn that Manoah's wife was a righteous woman, since she was privileged to have an angel speaking with her

Bamidbar Rabah 10

And Manoah said: Now let thy word come (ib. 12). Manoah said to him: 'Until now, what I have heard was from a woman, and women are not qualified to give directions nor are their words to be relied upon, "But now let thy word come"; I wish to hear from your own mouth, because I do not rely upon her words; she may have changed something while speaking, or omitted or added something. What shall be the rule for the child (ib.). What form of naziriteship shall the child be required to observe after he is born?

And what shall be done with him? (ib.): What shall his mother do before that, during all the days when she is pregnant with him?'

<u>.7 אור החיים שמות ד:יח</u>

ואראה העודם חיים. ולא גילה לו דבר השליחות כי לא אמר לו הי לאמר ואמרו בתייכ (יומא די ב) שכל שלא אמר לו לאמר הרי הוא בבל תאמר:

Yoma 4b

Rabbah said: Whence do we know that if a man had said something to his neighbour the latter must not spread the news without the informant's telling him Go and say it? From the scriptural text: The Lord spoke to him out of the tent of meeting, lemor [saying].

Bamidbar Rabah 10

cAnd God hearkened to the voice of Manoah (ib. 9). Why did the angel return to the woman and not come to Manoah? In order not to render nugatory his first communication, which he had made to the woman.

Another reason: In order to endear her to him.

- בישראל כתיב (ד״ה =דברי הימים= א יז) וּמִי כְּעַמְּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אין באומות כיוצא בהו...
- וכן באלקנה הוא אומר אחד לפי שלא היה בדורו כיוצא בו

וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ... הרשעים קודמים לשמם נבל שמו גלית שמו שבע בן בכרי שמו אבל הצדיקים שמן קודמם ושמו אלקנה ושמו ישי ושמו בועז ושמו מרדכי ושמו מנוח דומין לבוראן ושמי ה׳

מָנוֹחַ... למה נקרא שמו מנוח שזכה לדבר עמו מלאך והנבואה נקראת מנוחה...

וַיֵּרָא מַלְאַדְּ ה׳ אֶל הָאִשָּׁה... מכאן אתה למד שאשתו של מנוח צדקת היתה שזכתה לדבר עמה מלאך

5. במדבר רבה (וילנא) פרשה י ד"ה ה דבר אל

(שם /שופטים ייני) וַלּאמֶר מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא דְבָרֶיךְ - אמר לו מנוח עד כאן ששמעתי מן האשה והנשים אינם בנות הוראה ואין לסמוך על דבריהן אבל עתה יבא דברך -מפיך אני רוצה לשמוע שאיני מאמין בדבריה שמא חלפה בדבריה או פיחתה או הותירה

מַה יִּהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעַר - מה נזירות יצטרך הנער לשמור אחר שיולד

וּמַעֲשֵׂחוּ - מה תעשה אמו קודם לכן כל הימים שתהא הרה ממנו

6. שמות פרקד פסוק יח

וַיֵּלֶדְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יֶתֶר חֹתְנוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל אַחַי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם **וְאָרְאֶה הַעוֹדָם חַיִּיִם** וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵדְ לְשָׁלוֹם:

8. יומאדע"ב

רַּיְקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר הי אֱלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד] לֵאמֹר - אמר רבי (מוסיא בר בריה דרבי מסיא משמיה דרבי מוסיא) +מסורת השייס: [מנסיא]+ רבה: מניין לאומר דבר לחבירו שהוא בבל יאמר, עד שיאמר לו לך אמור - שנאמר +ויקרא א+ וידבר הי אליו מאהל מועד לאמר.

9. במדבר רבה (וילנא) פרשה י ד"ה ה דבר אל

וישמע א_להים בקול מנוח למה חזר המלאך אצל האשה ולא בא אצל מנוח שלא לפסול דבריו הראשונים שאמר לאשה ד"א כדי לחבבה בעיניו

דברי המלאך אל מנוח	דברי אשת מנוח אל בעלה	דברי המלאך אל אשת מנוח
ר) וַיֶּעְתַּר מָנוֹחַ אֶל הי וַיּאמַר בָּי הי אִישׁ הָאֱ-לֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא נָא עוֹד אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ מַה נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר הַיּוּלָּד :	ו) וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתּּאמֶר לְאִישָׁהּ לֵאמֹר	
מלואתר מלואד ביו גול מילים	אִישׁ הָאֱ-לֹהִים בָּא אֵלֵי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מֵלְאַדְּ הָאֱ_לֹהִים נוֹרָא מְאֹד וְלֹא שְׁאָלְתִּיהוּ אֵי מִיֶּה הוּא וְאֶת שְׁמוֹ לֹא הָגִּיד לִי:	(ג) וַיֵּרָא מַלְאַדְּ הי אֶל הָאִשָּׁה
(יג) וַיֹּאמֶר מַלְאַדְּ הי אֶל מָנוֹחַ מִכּל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶל הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֵר:	(ז) וַיּאמֶר לִי	וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
(יד) מִכּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִגֶּפֶן הַיַּיִן לא תאכַל וְיַיִן וְשֵׁכָר אַל תִּשְׁתְּ	הַנָּדְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְעַתָּה אַלְ תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאֵל תֹּאכְלִי	הַנֵּה נָא אַתְּ עֲקָרָה וְלֹא יָלַדְתְּ וְהָרִית וְיָלַדְתְּ בֵּן: (ד) וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל תֹאכְלִי כָּל טָמֵא:
ְוְכָל טֻמְאָה אַל תּאכַל כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיהָ תִּשְׁמֹר:	בָּל טֵמְאָה בִּי נְזִיר אֱ-לֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן	ה) כִּי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְהְּּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ כִּי נְזִיר אֱ-לֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן הַבָּטֵן
	ַ עַד יוֹם מוֹתוֹ: תַּבֶּטֶן עַד יוֹם מוֹתוֹ:	וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים:
(טו) וַיּאמֶר מָנוֹחַ אֶל מַלְאַדְּ הי נַעְצְרָה נָּא אוֹתָדְּ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶידְּ גְּדִי עִזִּים: (טז) וַיִּאמֶר מַלְאַדְּ הִי אֶל מָנוֹחַ		
אָם תַּעְצְרָנִי לֹא אֹכַל בְּלַחְמֶדְּ וְאָם תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַה׳ תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא יָדַע מָנוֹתַ כִּי מַלְאַדְּ ה׳ הוא:		
(יז) וַיֹּאמֶר מְנוֹחַ אֶל מַלְאַדְּ הי מִּי שְׁמֶדְּ כִּי יָבֹא דְבָּרְידְּ וְרַבַּדְנוּדְּ: (יח) וַיֹּאמֶר לוֹ מַלְאַדְּ הי לָמָה זָה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא פֶּלִאי:		